

อย่าหุเบา อย่าด่วนสรุป อย่าสิ้นหวัง

สมนึก มนตรีเลิศรัศมี

เป็นไปได้จริงๆ ที่ว่า เมื่อคนเราพบสถานการณ์บางอย่าง หรือ ได้ยินอะไรบางอย่าง อาจทำให้ ผิดหวัง หมดกำลัง รู้สึกไม่พอใจ ไม่สบายใจ แล้วก็พาให้สิ้นหวังหรือ หาบทสรุปในทางลบด้วยตนเอง ไปเลย คนประเภทนั้นเราเรียกเขาว่า คนหุเบา หรือ คนที่ด่วนสรุปอะไรง่าย โดยไม่ค้นหาที่มาที่ไป หรือ ข้อเท็จจริงให้ทราบความจริงเสียก่อน บางครั้งเรื่องที่เรายืนยันอยู่ ดูเหมือนว่าร้าย แต่อาจจะไม่ร้าย เหมือนที่คิดก็ได้ บางทีคิดว่าหมดหวังแล้ว แต่อาจจะไม่หมดหวังเหมือนที่คิดก็เป็นไปได้เช่นกัน

พระเจ้าก็สอนเราไว้ใน สุภาษิต 14:15 “คนเขลาเชื่อถือทุกอย่าง แต่คนหยั่งรู่มองดูว่าเขากำลังไปทางไหน”

พระคำอีกตอนหนึ่งในสุภาษิต 22:3 กล่าวว่า “คนหยั่งรู้เห็นอันตรายและซ่อนตัวของเขาเสีย แต่คนเขลาเดินเรื่อยไป และรับอันตรายนั้น”

พระคัมภีร์ทั้ง 2 ตอนนี้ มุ่งสอนให้เรา อย่าหุเบา อย่าเชื่ออะไรเสียทุกอย่างอย่าตกในอันตราย แห่งการรับทราบอะไรง่าย ๆ แล้วก็เชื่อสิ่งนั้นทันทีที่ได้ทราบ ทำให้เราไม่ได้คิดอะไรให้รอบคอบ อย่างที่เรียกกันทั่วไปคือ คนหุเบา คำพูดบางประการที่บางคนสื่อไม่ถูกหากเราเป็นผู้ฟัง ขอให้จับใจความ หรือเนื้อหาสาระให้ดีกว่า

1 ยอห์น 4:1 “ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อวิญญาณเสียทุก ๆ วิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณนั้น ๆ ว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะว่ามีผู้พยากรณ์เท็จเป็นอันมากจาริกไปในโลก”

เช่น บางคนพูดกับเราว่า “อย่าพูดอีกเลย” เวลาที่เรากำลังสนทนาหรืออภิปรายกันเรื่องหนึ่งเรื่อง ใด แล้วอีกฝ่ายหนึ่งพูดขึ้นมาว่า “อย่าพูดอีกเลย” หากท่านเป็นผู้ฟังท่านจะตีความหมายว่าอะไร การกล่าวคำเช่นนี้มีอย่างน้อย 2 ความหมายด้วยกันดังนี้

ก. ไม่ต้องพูดถึงเรื่องที่กำลังพูดอยู่อีกเลย แต่ให้พูดเรื่องอื่นไปได้ หยุดพูดเฉพาะประเด็นที่กำลัง อภิปรายกันอยู่นี้ได้แล้ว

ข. เงียบเลย ได้ดีต้องพูดอะไรทั้งสิ้น เราไม่มีอะไรต้องมาสนทนากันต่อไปให้ยุ่งยากแล้ว

อย่าด่วนตีความในสิ่งที่ตนเห็นหรือได้ยิน และเชื่อว่าจะต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะยังต้อง สำรวจหาวิธีเอาตัวรอดเสียก่อน กล่าวคือ คนฉลาดจะมองหาทางออกสำหรับประเด็นที่เห็นว่าเป็น ปัญหาอยู่ คนฉลาดจะไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ

ความเชื่อบางประการที่พึงระมัดระวัง

ก. เชื่อว่าตนเองจะหมดหนทาง เพราะตนเองมีพระเจ้าจะหมดหนทางได้อย่างไร ยอห์น 14:6 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระองค์ได้ นอกจากจะมาทางเรา” คนที่มีพระคริสต์ ย่อมมีทางออกเสมอ เพราะพระองค์เป็นทางนั้นที่เราเสาะแสวงหา ครอบครัวยุคคริสเตียนจะไม่หมดหนทาง คนตกงาน คนติดยา คนติดคุก คนถูกปฏิเสธ คนตกเป็นทาส อะไรบางสิ่ง คนถูกกล่าวร้าย ถูกใส่ร้ายป้ายสี ไม่มีวันหมดคนทางเพราะพระคริสต์เป็นหนทางในชีวิตของเขา มารขอมาเป่าหูเราทำให้เราเชื่อสิ่งร้ายแล้วจนมุม

ข. เชื่อว่าตนเองจะต้องล้มเหลว ไม่ต้องเชื่อเช่นนั้นเป็นอันขาด เพราะเรามีพระเจ้า ให้เราเชื่อและวางใจในพระองค์ ซึ่งทำให้เราไม่หมดหวัง เราจะหาทางออกภายใต้การทรงนำของพระเจ้าได้อย่างแน่นอน

ค. เชื่อว่าฉันเอาตัวเองไม่รอดแน่ ซึ่งความจริงนั้นในความเป็นมนุษย์ เขาจะหาทางเอาตัวรอดโดยมองไปรอบด้าน เขาจะไม่นิ่งเฉย ปล่อยให้ปัญหามารุมเร้า หรือโจมตีเขา แต่จะดิ้นจนถึงที่สุด การมองว่าตนเองจะไปทางไหน ก็คือ การที่จะหาทางเอาตัวรอดทุกวิถีทางนั่นเอง หากเราไม่หมดความพยายาม แสวงหาหนทาง

ง. เชื่อว่าตนเองจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากใคร แม้กระทั่งจากพระเจ้าซึ่งเป็นความเชื่อที่ผิดพลาด และจะนำพาให้คน ๆ นั้น ไปถึงความหายนะอย่างร้ายแรง ตัวอย่างเห็นได้ชัดจากพระคัมภีร์ก็คือ ยูดาห์ สาวกของพระคริสต์ที่ปฏิเสธพระองค์ ในที่สุดก็ฆ่าตัวตาย เหตุที่เขาทำเช่นนั้น เพราะเขาไม่เชื่อว่าตนเองจะได้รับความช่วยเหลือจากใครได้แล้ว แม้กระทั่งพระเจ้ำก็ช่วยเขาไม่ได้ด้วยเช่นกัน ทำให้เขาจบชีวิตตนเองลงอย่างน่าเศร้าที่สุด

ขอทวนพระคำตอนนี้อีกครั้งหนึ่งว่า 1 ยอห์น 4:1 “ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อวิญญาณเสี้ยมทุก ๆ วิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณนั้น ๆ ว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่เพราะว่ามีผู้พยากรณ์เท็จเป็นอันมากจากริกไปในโลก” ระวังวิญญาณบางอย่างที่จะมาทำให้เราเชื่ออะไรผิด ๆ เป็นคนโง่ หูเบา ไม่มั่นใจในพระเจ้า แต่ให้เราพิสูจน์พระเจ้าหากอะไรมาจากพระเจ้า ย่อมให้ความหวังให้การเสริมสร้าง ให้ความมั่นใจให้เกิดความสำเร็จขึ้น

ขอสรุปด้วยพระคำอีกตอนหนึ่ง คือ เอเฟซัส 5:17 “เพราะเหตุนี้ อย่าเป็นคน โง่เขลา แต่จงเข้าใจว่าอะไรคือพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 57 ฉบับที่ 313 พฤศจิกายน – ธันวาคม 2003, หน้า 45-46.